

1. Από την εξέταση της διαδικασίας εκδόσεως της αποφάσεως 2000/186/EK του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2000, που εξουσιοδοτεί την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να εφαρμόσει μέτρα κατά παρέκκλιση των άρθρων 6 και 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ενιαία φορολογική βάση, δεν προέκυψε πλημμέλεια ικανή να επηρεάσει το κύρος της αποφάσεως αυτής.
2. Το άρθρο 3 της αποφάσεως 2000/186/EK είναι ανίσχυρο καθόσον προβλέπει την αναδρομική εφαρμογή, από 1ης Απριλίου 1999, της εγκρίσεως που παρέσχε το Συμβούλιο προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.
3. Το άρθρο 2 της αποφάσεως 2000/186/EK ανταποκρίνεται στις ουσιαστικές προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 27 παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ενιαία φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/EK του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, και δεν είναι ανίσχυρο.

(¹) ΕΕ C 79 της 10.3.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 29ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-77/01 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Tribunal Central Administrativo): Empresa de Desenvolvimento Mineiro SGPS SA (EDM) κατά Fazenda Pública (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 2, 4, παράγραφος 2, 13, Β, στοιχείο δ), και 19, παράγραφος 2 — Έννοια των «οικονομικών δραστηριοτήτων» — Έννοια των «παρεπομένων χρηματοδοτικών πράξεων» — Παροχές υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας)

(2004/C 118/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-77/01, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunal Central Administrativo (Πορτογαλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Empresa de Desenvolvimento Mineiro SGPS SA (EDM), πρώην Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM), και Fazenda Pública, παρισταμένου του: Ministério Público, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 2, 4, παράγραφος 2, 13, Β, στοιχείο δ), και 19, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης

Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, C. W. A. Timmermans και S. von Barh (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Σε κατάσταση όπως αυτή στα πλαίσια της κύριας δίκης:

- οι δραστηριότητες που συνίστανται στην απλή πώληση μετοχών και άλλων τίτλων, όπως τα μερίδια συμμετοχής σε επενδυτικά κεφάλαια, δεν αποτελούν οικονομικές δραστηριότητες κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, και, συνακόλουθα, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ως άνω οδηγίας:

τοποθετήσεις σε επενδυτικά κεφάλαια δεν συνιστούν παροχές υπηρεσιών «διενεργούμενες εξ επαχθούς αιτίας», κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, και ως εκ τούτου δεν εμπίπτουν ούτε στο πεδίο εφαρμογής της:

το ποσό του κύκλου εργασιών από τις ανωτέρω πράξεις δεν πρέπει να περιλαμβάνεται στον υπολογισμό της κατά τα άρθρα 17 και 19 της εν λόγω οδηγίας αναλογίας εκπτώσεως:

- αντιθέτως, η εκ μέρους εταιρίας holding χορήγηση σε ετήσια βάση αμειβομένων δανείων στις εταιρίες στις οποίες συμμετέχει, καθώς και η εκ μέρους της τοποθετήσεις σε τραπεζικές καταθέσεις ή τίτλους, όπως είναι τα ομόλογα του Δημοσίου ή τα πιστοποιητικά καταθέσεων, συνιστούν οικονομικές δραστηριότητες διενεργούμενες από υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος ενεργεί υπό την ιδιότητά του αυτή, κατά την έννοια των άρθρων 2, σημείο 1, και 4, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ:

εντούτοις, οι ανωτέρω πράξεις απαλλάσσονται του φόρου προστιθέμενης αξίας δυνάμει του άρθρου 13, Β, στοιχείο δ), σημεία 1 και 5, της ίδιας αυτής οδηγίας:

κατά τον υπολογισμό της προβλεπόμενης στα άρθρα 17 και 19 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ αναλογίας εκπτώσεως, οι οικείες πράξεις πρέπει να λογίζονται ως παρεπόμενες, κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, αυτής, στο μέτρο που οι πράξεις αυτές συνεπάγονται απλώς πολύ περιορισμένη χρησιμοποίηση αγαθών ή υπηρεσιών για τις οποίες οφείλεται ο φόρος προστιθέμενης αξίας παρ' όλον ότι το ύψος των εισοδημάτων που αποδίδουν οι εμπίπτουσες στο πεδίο εφαρμογής της έκτης οδηγίας οικονομικές πράξεις μπορεί να αποτελέσει ένδειξη του ότι οι πράξεις αυτές δεν πρέπει να θεωρούνται ως παρεπόμενες κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, το γεγονός ότι οι πράξεις αυτές αποφέρουν εισοδήματα υψηλότερα εκείνων που συνεπάγεται η φερόμενη από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση ως κύρια δραστηριότητα δεν μπορεί αφ' εαυτού να αποκλείσει τον χαρακτηρισμό τους ως «παρεπομένων πράξεων».

εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει αν οι αποτελούμενες αντικείμενο της κύριας δίκης πράξεις συνεπάγονται απλώς πολύ περιορισμένη χρησιμοποίηση αγαθών ή υπηρεσιών για τις οποίες οφείλεται ο φόρος προστιθεμένης αξίας και, ενδεχομένως, να αποκλείσει τους τόκους που αποδίδουν οι πράξεις αυτές από τον παρονομαστή του κλάσματος που λαμβάνεται για τον υπολογισμό της αναλογίας εκπτώσεως.

2. Εργασίες όπως οι επίδικες στα πλαίσια της κύριας δίκης, διενεργούμενες από τα μέλη κοινοπραξίας σύμφωνα με τις ρήτρες σύμβασης κοινοπραξίας και αντιστοιχούσες στο ανατεθειμένο με την εν λόγω σύμβαση σε καθένα εξ αυτών τμήμα, δεν συνιστούν παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών «διενεργουμένων εξ επαχθούς αιτίας», κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, ούτε, συνεπώς, φορολογητέα δυνάμει αυτής πράξη. Το γεγονός ότι οι οικείες εργασίες πραγματοποιούνται από το μέλος της κοινοπραξίας που έχει αναλάβει τη διαχείρισή της δεν ασκεί συναφώς επιρροή. Αντιθέτως, οσάκις η υπέρβαση του τμήματος των οριζόμενων με την εν λόγω σύμβαση εργασιών για ένα μέλος της κοινοπραξίας συνεπάγεται την εκ μέρους των λοιπών μελών αυτής καταβολή της αντιπαροχής των καθ' υπέρβαση του τμήματος αυτού εργασιών, οι τελευταίες αποτελούν παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών «διενεργουμένων εξ επαχθούς αιτίας», κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως.

(¹) ΕΕ C 118 της 21.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 29ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-91/01: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Κρατικές ενισχύσεις — Σύσταση σχετική με τον ορισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων — Πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις — Κριτήριο ανεξαρτησίας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Νομική ασφάλεια»)

(2004/C 118/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-91/01, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia, επικουρούμενος από τον D. Del Gaizo), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: v. Di Bucci και J. M. Flett), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 2001/779/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με την ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσει η Ιταλία υπέρ της εταιρίας Solar Tech SRL (ΕΕ L 292, 2001, σ. 45), στο μέτρο που με αυτήν δεν έγινε δεκτή η δυνατότητα εφαρμογής επί της ενισχύσεως αυτής της προσαυξήσεως του 15 % σε ακαθάριστο ισο-

δύναμο επιδοτήσεως για μικρομεσαίες επιχειρήσεις, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. Rosas και S. von Bahr (εισηγητής), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: Μύγισα Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Απριλίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.

2. Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 21.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 29ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-106/01 [αίτηση του Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: The Queen, αιτήσι της: Novartis Pharmaceuticals UK Ltd κατά The licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από την The Medicines Control Agency), παρισταμένων των: SangStat UK Ltd και Imtix-SangStat UK Ltd (¹)

(«Φάρμακα — Άδεια κυκλοφορίας — Διαδικασία σχετική με ουσιαστικώς παρεμφερή προϊόντα»)

(2004/C 118/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-106/01, με αντικείμενο αίτηση του Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ The Queen, αιτήσι της: Novartis Pharmaceuticals UK Ltd και The licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από την The Medicines Control Agency), παρισταμένων των: SangStat UK Ltd και Imtix-SangStat UK Ltd, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 4 τρίτο εδάφιο, σημείο 8 στοιχείο α), της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φάρμακα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 25), όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 87/21/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986 (ΕΕ L 15, 1987, σ. 36), 89/341/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1989 (ΕΕ L 142, σ. 11), και 93/39/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 214, σ. 22), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), J.-N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet και R. Schintgen, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: Μ.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: